

Nadzieja

Na łąkowych bezdrożach kwiecistych
uniesiesz się w stronę słońca
wiatrolotnym puchem dmuchawca
złote oczy kaczeńców
wypiją gorycz twego serca
każdą bolesną kroplę
przelejesz
w naręcza konwaliowych dzbanuszków

zabiorę cię tam
jak najprędzej
tam odsmutnieją twoje źrenice

bo przecież gdzieś być musi
taka wodna toń
co ukozi cierpienie
gdzieś być musi
takie tchnienie wiatru
co zwyczajną radością
zatętni w żyłach
gdzieś między jawą a snem
pomiędzy obietnicą a spełnieniem

zabiorę cię tam
już wkrótce
tylko znajdę to miejsce
na mapie życia

Ojciec nasz...

Ojciec nasz
który jesteś Chlebem Żywym
uświęć łany chlebowe szumiące
dojrzewające pod czujnym okiem słońca

Bądź wola Twoja
niech przesypią się
przemielą ziarna
niech wypieką
chleb
aby nasycił wszystkich głodnych

Otulony dotykiem
tkliwych rąk
przyprawiony nadzieją
pachnący deszczem i wiatrem
wyczekiwany
chleb

I odpuść nam nasze winy
że stał się się kamienny
biznesowy – popowodziowy, znieważany
jak łąza rozpaczy

I nie wódź nas na pokuszenie
nie pozwól deptać

Chociaż
„nie samym chlebem
żyje człowiek”

Chleba naszego
powszedniego
daj nam dzisiaj i jutro...

Pieśń o Ojczyźnie

Ziemio ojczysta niepokorna
błogosławionaś ty między ziemiemi
cichą mogiłą
białym krzyżem
wołasz o pamięć

Droga krzyżowa twej historii
spowita kirem

wbrew prawom logiki
zgodnie z prawem człowieczeństwa
podnosisz się
z każdego upadku

Zniewoloną godność
wrywali twoi synowie
spod katowskiego miecza
w czternastym roku
i świtem wolności
zajaśniało oblicze

Podniosłaś
obolałe od kajdan ramiona
jeszcze otulałaś ciepłem ziemi
ścięte skrwawione kłosa
a już szli dumni straceńcy
w legionowych mundurach
powstrzymując
potop bolszewickiego jarzma

Narodzili się wolni
Szymonowie polscy

W huraganie dziejowym
niejeden z nich padł
kiedy żelazny uścisk barbarzyńcy
dławił twe serce
jak obręcz
na Westerplatte
na piaskach Mazowsza
pod Monte Cassino

Niejedna Weronika w harcerskim mundurze
opatrywała
resztki człowieczeństwa
w czterdziestym czwartym
kiedy
w majestacie ruin Warszawy
szli chłopcy na czołgi
„jak kamienie przez Boga
rzucane na szaniec”

Wzywałaś Polsko
swych synów
poległych na polu prawdy
w katyńskim lesie
i tylko
głucha modlitwa
i tylko
krwawy szloch
w poszumie sosen
aż przemówiły
guziki
i listy niespełnione

A dziś ?
Zabliźniona rana
krwawi boleśnie
podcięte skrzydła białego orła
kwiaty wolności dorodne
zdruzgotane
i cisza
znów „cisza jest na wysokościach”
„i dymi mgłą”
smoleński las

Na polskiej Golgocie
wierne ślady stóp
Matki Bolesnej
pod Jej Błękitnym Sztandarem
w objęciach troskliwych rąk
będę budować
coraz piękniejsze twe dni
Ojczyzno zmartwychwstała
wyrastam przeciw
z ziemi
uświęconej błękitną krwią

Świątynia

W ocienionych prezbiteriach jodeł
niebiański śpiew ptasich cherubinów
pod kopułami gałęzi
witraże niepojętych kształtów
pomieszane na błękitu pałecie

po stromych stokach nawy głównej
schodzą się w doliny
zastępy wiernych jaworów i buków
pochylają się w skupieniu
pod cienistą stacją
dzikiej róży

w niedostępnych jarach
konfesjonały paprotników
oplecionych stułą wilczego łyka
i bezgrzeszna spowiedź mchów

Boże tych gór i obłoków
Stworzycielu gwiazd i potoków
wybacz tym którzy zło nam czynią
wybacz
nie widzą bowiem
że sami giną

Zatrzymaj chwilę

Zatrzymaj chwilę
każdą sekundę
minutę
myśl złotą
napełniaj poranki
ułamkami niedziel
i rozdawaj ubogim
uważaj
aby nie zgubić
nie zakopać

zostaw ślad

Wczoraj już zapisane
w pamiętniku istnienia
nie zwlekaj
zapal lampę oliwną
i bądź
tu
teraz

Zatrzymaj się
napatrz się różom
zachwycaj się urodą ciernia
pokrzywy
słodycz przyprawiaj
piołunu goryczą

Chwytaj ulotne kryształki życia
dane ci w depozyt

przecież nie wrócisz
z pustymi rękoma